N°. 80. A°. 1835.

MAANDAG DEN 5den OCTOBER.

JE MAINTIENDRAI

SURINAAMSCHE COURANT.

GOUVERNEMENTS SECRETARIJ.

PARAMARIBO, *den* 26 *September* 1835.

Van wege Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal, wordt hiermede bekend gemaakt, dat, ten gevolge van het daaromtrent gedaan verzoek, *Brieven van Manumissie* aan verleend geworden:

Aan de Slaven *Carolina*, *Lodewijk*, *George* en *Francis*; toebehoord hebbende aan F. L. ROLAND.

Aan de Slavin *Anna*; toebehoord hebbende aan de Weduwe Js. DE LA PARRA.

Aan de Slaven *Bettij*, *John*, *Jean* en *Hellen*; toebehoord hebbende aan R. GORDON.

Aan de Slavin *Leentje*; toebehoord hebbende aan D. P. BECKER.

Aan den Slaaf *Johannes*, toebehoord hebbende aan E. J. van BROUWN.

Aan de Slaven *Dauphijn* en *Fannij*; toebehoord hebbende aan M. van JULIAANS.

Aan de Slavin *Magdalena*; toebehoord hebbende aan J. B. DE CROS.

Aan de Slavinnen *Theresia* en *Dientje*; toebehoord hebbende aan J. C. FREUDENBERG; — en dat gemelde gemanumitteerden voortaan zullen heeten:

CAROLINA HENRIETTA LOUWERMAN.
LODEWIJK HENDRIK LOUWERMAN.
GEORGE DANIEL LOUWERMAN.
FRANCIS ELISABETH LOUWERMAN.
ANNA PASHOEK.
ELISABETH TEEDER.
JOHN TEEDER.
JEAN TEEDER.
HELENA TEEDER.
HELENA JOSEPHINA BLESCH.
BERNHARD JOHANNES ONVERMOEID.
DAUPHIN BOEKWEIT.
FANNIJ EERBAAR.
MAGDALENA GEURIG.
THERESIA VAN DE POLDER.
DIENTJE VAN DE POLDER.

De Gouvernements Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

GOUVERNEMENTS SECRETARIJ.

PARAMARIBO, *den* 1 *October* 1835.

Dezer dagen alhier de officiële tijding ingekomen zijnde, dat het Zijne Majesteit den Koning bellieft heeft bij besluit van den 7den Julij dl., N°. 70, tot *Commandeur der Orde van den Nederlandschen Leeuw* te benoemen, Zijne Excellentie den Generaal Majoor Mr. E. L. BARON VAN HEECKEREN, *Gouverneur Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen*, en tot *Ridder* dierzelfde Orde bij evengemeld besluit te benoemen: Mr. G. A. VAN DER MEE, *Gouvernements Secretaris* dezer Kolonie, zoo wordt daarvan bij deze aan het Publiek kennis gegeven.

De Adjunct Gouvernements Secretaris,
P. S. DE VEER.

TE PARAMARIBO OVERLEDEN GEDURENDE DE MAAND SEPTEMBER 1835.

Jacoba Fanije Wilcox, oud 1 jaar en 8 m.
Marie Antoinette le Grand de Bellevue, wed. M. Turin, oud 66 jaren.
Emanuel Elias Emanuels, oud 42 jaren.
Laurens Johannis Pohl, oud 1 jaar en 11 m.
Andries Rudulph Zuidzande, oud 1 jaar.
George Marton, oud 37 jaren.
Johanna Georgina Schlosser, oud 5 jaren, 3 maanden en 21 dagen.
Ohders, oud 35 jaren.
Fabia van Schultz, oud 75 jaren.
Maria Elisabeth Nahar, oud 45 jaren.
Christiaan Jacobus Abercrombie, oud 4 d.
Grietje van Nauman, oud 70 jaren.
Johannis Michael Sneller, oud 65 jaren.
Paulina Theresia van Ramsie van Roepel, oud 53 jaren.
Jacobus Andries Hollberk, oud 38 jaren.
Geertruida Ritz, oud circa 19 jaren.
Christina Erdmuna van Schaik, oud 35 jaren.
Rachel Mordechai da Fonseca, geb. Jessurun, oud 80 jaren.
Rackie van Trauj van Lucia van Buttner, oud 85 jaren.
Margaretha O'Ferrall, Echtgenoote van H. H. Dieperink, oud 40 jaren.
Maria Magdalena Badet van Langrauth, oud na gisming 60 jaren.
Jacob Moses Levij, oud 55 jaren.
Alida van Stuivezandt, oud 86 jaren.
Salomon, Nathan Samuels, oud 1 maand en 2 dagen.
Present van Breda, oud 60 jaren.
Joseph Perlin, oud 65 jaren.
Philippina Dagenaar, oud 50 jaren.
Jean Willem Bentoni, oud 2 jaren, 2 maanden en 2 dagen.
Kapitein Luitenant ter Zee H. W. van Voss, oud 47 jaren.

PARAMARIBO *den* 4 *October* 1835.

Heden morgen heeft de plegtige Inwijding van de NIEUWE PREDIKSTOEL voor de Hervormde Christelijke Gemeente, plaats gehad.

Des voormiddags om 8 ure, verzamelde zich eene menigte tot deze plegtigheid behoorende schare, in het Kerkgebouw van hoven genoemde Gemeente. — De Hooge Regeerder dezer landen vergezeld van Zijne geëerde Betrekkingen — een aanzienlijk gedeelte der Hooge Staats-, Krijgs- en Burgerlijke Ambtenaren; — mitsgaders andere particuliere Ingezetenen, ter voorschreven plaatse.

De Wel-Eerwaarde en Zeergeleerde Leeraar A. ROELOFSZ betrad den Kansel, en sprak wijders en zeer stichtende Redevoering, welke ten doel had: *Over de wijze waarop de verkondiging van het Euangelie door de Gemeente moet worden aangehoord*; vervolgens heeft Zijn Wel-Eerwaarde tot text gekozen: Luk. VIII v. 18: *Ziet dan zoo gij hoort*.

Deftigheid, orde en doorgaande naauwkeurigheid blonken in 's sprekers rede door, en zij heeft bij allen, die ooren hadden om te hooren, de gretigerdis weggedragen, dat dezelve uit het hart van den spreker voortgevloeid, tot het hart van den hoorder doorgedrongen is.

Naderhand besloot de waardige Prediker zijne rede met de hartelijkste gebeden voor Zijne Majesteit onzen geëerbiedigden Koning; Hare Majesteit onzen geliefden Koningin; alle de Leden van het Koninklijk Huis; Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal en deszelfs dierbare Betrekkingen; de Gezagvoerders in het Staats- en Krijgswezen, de Handhavers van wet en orde, enz.

Zoo sluiten wij dan deze met den wensch, dat zoo wel Kerkelijke Predikstoel, van elke ramp moge bevrijd blijven, en voor allen de zoetste vruchten moge doen rijpen.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

PARIJS, den 4 Augustus.

Volgens berigten van den 2 Augustus, waren toen alle de lijken der bij den verfoeijelijken aanslag van den 28 Julij omgekomenen, ten getale van vijftien, naar de St. Pauluskerk overgebragt, en is de toegang tot deze stoffelijke overblijfselen sedert den vorigen ochtend voor het algemeen opengesteld. De vijftien doodkisten zijn in eene afzonderlijke kapel dier kerk geplaatst, welke kapel geheel met zwart laken is behangen, en enkel door eenige zilveren lampen, door waskaarsen, die aan den voet der doodkisten staan, en door groote kandelabres, waarop eene flauwachtige vlam brandt, verlicht wordt. Op iedere kist is de naam van dengeen, die daarin zijne laatste rustplaats zijdt, te lezen. De kist van den Maarschalk Hertog van Treviso, prijkt met zijn degen, het Grootkruis van het Legioen van Eer, en zijn wapenschild. Op de overige kisten leest men de namen van den generaal-majoor de Lachasse de Verigny; van een Kolonel R..ne; van den artillerie-Kapitein Villate, van den luitenant kolonel van het 8ste legioen der Parijsche nationale garde en van vier manschappen van hetzelfde legioen; voorts die van den ontvanger Labrousse, van een ambtenaar bij het bestuur der gasthuizen, twee daglooners, eene burgervrouw en een veertienjarig meisje. Bij de kisten houden eenige nationale gardes en soldaten van linie de wacht, en aan elke zijde der kapel is een altaar geplaatst, voor hetwelk dagelijks door de priesters der kerk gebeden gelezen worden. De toevloed van nieuwsgierigen naar dit treurig schouwspel is ongemeen groot.

De plegtige begrafenis dezer lijken is thans gesteld op Woensdag den 5 Augustus bepaald. De lijkstoet zal door twaalf bataillons der nationale gardes en door een deel der bezetting der hoofdstad worden begeleid, zullende ook de overige Parijsche nationale gardes, in hunne monteering doch zonder geweren, daarbij tegenwoordig kunnen zijn. Voorts zullen de ministers en een aantal hooge overheidspersonen zich bij den lijkstoet bevinden, die van de St. Pauluskerk, langs de kaaijen der Seine, naar het Hotel der Invaliden zal trekken, in de kerk van welk gebouw alle de lijken er aanstonds zullen worden besteld. De Koning en zijne zonen zullen den lijkstoet niet volgen, maar toch in de kerk der Invaliden tegenwoordig zijn, alwaar door de ministers de Broglie en Maison, alsmede door den hertog de Montelivet lijkredenen ter eere der gestorvenen zullen worden uitgesproken.

Zulkens nauwkeurige opgaven, de vervolgingswege zijn ingekomen bedragt het aantal der gekwetsten door den aanslag van den 28sten en twintig. Er zijn dus in het geheel 42 menschen door het helsche werktuig getroffen. Onder de gekwetsten telt men, behalve de drie generaals Heymes, Colbert en Blin, welke laatste nog in eenen gevaarlijken toestand verkeert, verscheidene vrouwen en kinderen.

De onmiddelijke bewerker van den aan-

slag is ook weder in den loop van den 1 Augustus onderscheidene malen verhoord, zoo wel als den boekdrukker Baraton, die bij de uitbarsting aan de dij gekwetst is geworden, en thans stellig voor eene der medestanders van Gérard gehouden wordt. De voorzitter van het Hof der Pairs, Baron Pasquier, heeft zelf deze verhooren bijgewoond. Volgens hetgeen omtrent deze verhooren uitlekt, heeft men reden om te twijfelen of de moordenaar wel werkelijk Jaques Gérard heet, en zelfs of hij uit Locère geboortig is. Men heeft thans ook den schoenwerker uitgevonden en in hechtenis genomen, die het moordwerktuig heeft helpen vervaardigen. Deze getuigt dat het hem reeds in April ll. besteld is geworden. Ook moet de geweermaker, die de geweerloopen verkocht heeft, thans hebben getuigd, dat hij dezelve aan Gérard, in persoon tegen 6 franken het stuk heeft geleverd, doch dat deze geene rekening heeft verlangd, waarop elke der 50 gekochte geweerloopen op 7 franken 50 centimes werd berekend. De moordenaar schijnt dus slechts op last van anderen te hebben gehandeld, en in zijne verdorvenheid nog een persoonlijk voordeel op den inkoop zijner moordwerktuigen te hebben willen bedingen.

Het *Journal des Débats* deelt omtrent dezen onverlaat nog het volgende mede: »Het schijnt, dat Gerard veel uitgebreider kennis en meer ontwikkelde denkbeelden bezit, dan men bij een gewoon verkmen vindt. Zijn ligchaamsgestel is buitengewoon sterk. Hij geeft blijken van met de Romeinsche geschiedenis volkomen bekend te zijn, en noemt van tijd tot tijd de groote mannen der oudheid, voor wie hij hooge bewondering aan den dag legt. Ook spreekt hij met veel geestdrift van Napoleon. Reeds verscheidene malen heeft hij, bij het vernemen hoe veel slagtoffers hij heeft doen vallen en hoe veel huisgezinnen hij in diepen rouw heeft gedompeld, berouw over zijne misdaad aan den dag gelegd. Hij beweert evenwel tevens, dat hij het in hem heerschend gevoel niet heeft kunnen overwinnen, en dat zijne vurige verbeelding over zijne reden heeft gezegevierd. Op het oogenblik zijner inhechtenisneming, droeg hij een wapen, hetwelk, indien hij niet gekwetst was geworden, zijne vlugt had kunnen begunstigen. Het bestond uit een stok, waaraan een tiental touwen waren vastgehecht, die aan het einde van zware looden kogels waren voorzien. »Was ik niet gekwetst geworden, — zeide hij bij een zijner verhooren, — dan zou men mij niet gevat hebben. Ik had het middel in de hand, om mij van een goed aantal politiedienaren te ontslaan.

Zoo wel de Voorzitter van de kamer der Afgevaardigden, de heer Dupin, als Vorst Talleyrand, zijn in den loop van den 1 Augustus te Parijs aangekomen, en hebben beiden dadelijk een onderhoud met den Koning gehad. Ook zijn reeds verscheidene van de kamer der Afgevaardigden uit de departementen te Parijs verschenen: zoodat men rekende dat de eerste bijeenkomst dier kamer, welke den 3 zou worden gehouden, buitengewoon talrijk zou zijn. Volgens loopende geruchten, zouden de wetten, die door het ministerie aan de kamers zouden worden voorgedragen, vooral ook het uitgeven van strafprenten en de regtspleging der gezworenen over staatsmisdrijven betreffen. Ook wil men — doch dit vereischt alleszins nadere bevestiging — dat de regering aan de dagbladschrijvers de verpligting zoude willen opleggen de vreemde diplomatische verslagen en redevoeringen telkens te onderteekenen.

Er hebben te Parijs en in den Oostenwaard eenige inlechtenisnemingen plaats gehad. De bekende revolutionaire schrijver Raspail, wien men dezer bij Nantes heeft gevat, is in de hoofdstad gevankelijk binnengebragt.

De tijdingen uit Marseille wegens het woeden der cholera-ziekte luiden iets gunstiger. Het aantal slagtoffers dezer ziekte was aldaar den 26 Julij minder geweest dan den vorigen dag. Intusschen moet de toestand verschrikkelijk, die door vele duizende ingezetenen wordt beleden is, diep treurig zijn: zelfs de begrafenis der dooden had niet geregeld kunnen plaats hebben.

GROOT-BRITTANNIE.

LONDEN, den 4 Augustus.

In het Hoogerhuis is gisteren avond, na zeer levendige woordenwisselingen, een voorstel van den eersten Minister *Melbourne*, om aldaar met de behandeling in *comitté* der wet omtrent de municipale corporatien voort te gaan, met 124 tegen 54 stemmen verworpen; zijnde integendeel op voorstel van lord *Carnarvon*, vastgesteld, dat de petitionnarissen tegen de wet, die daartoe hun verlangen hebben te kennen gegeven, voor de balie van het Huis zullen worden gehoord. De verwijdering tusschen het ministerie en de meerderheid van het Huis der Lords is door dit besluit aanmerkelijk vergroot.

De bezorgdheid, welke hier ontstaan was, wegens de gevolgen die de moordadige aanslag te Parijs kon hebben, is thans weggenomen. Het ministerieele blad in hoe sterke bewoordingen zich ook uitlatende over dien aanslag, schijnt meer of min over te hellen tot het denkbeeld, dat dezelve kwalijk door een enkel persoon beraamd kan zijn, en vindt dus in meer een gevolg van de verbittering, welke het zegt, dat eenige handelingen van het tegenwoordige Fransche bewind bij een deel der bevolking heeft doen ontstaan.

De *Times* behelst het zeer belangrijke artikel, wegens de Parijsche omluswen van 2 Augustus:

Naarmate de nieuwsgierigheid zich allengskens met de bijzonderheden van den aanslag zelven verzadigt, wendt de opmerkzaamheid zich sterker op de gevolgen, die van de gebeurtenis te verwachten zijn. Vrij algemeen loopt het gerucht, dat er drie wetten aan de kamers zullen voorgedragen worden. De eene denkt men, zal betrekkelijk zijn tot de *spotprenten van staatkundigen aard*; een tweede zal de schrijvers van staatkundige artikelen in de dagbladen onder de verpligting leggen dezelve te teekenen; eene derde wet eindelijk zal aan de *jury* vrijheid geven, om met eene meerderheid van 7 tegen 5 en bij geheime stemming te veroordeelen. Het *Journal des Débats* beschouwt een artikel, waarin het ten sterkste de noodwendigheid aandringt om geen twistgeschrift meer te verkondigen over het begrip van regering, geen min over de voordeelen der *republikeinsche* als over de *regten der legitimiteit*.

MENGELINGEN.

DE VROUWEN VAN WIJNSBERG.

Waar Wijnsberg ligt, wie zegt mij dat?
Daar mogt ik eens rondschouwen.
Een stijn de weg en heirenstraat
Van kloeke, brave vrouwen!
Ja valt mijn oog het vrouwtjen in,
Zoek daar een wijfje naar mijn zin.

Een maagd Krijgen Koenraad gram,
Den goeden riedelingen,
Waarom hij met een krijgsheer kwam,
Het oproer te bedwingen.
Hij sloeg het in met ros en man,
En stierf en sterven uit hij moest kan.

En dezen niet hem brood verstrekt,
Dat gunnen moest beleren,
Zoo lijt hij, fel in toorn ontbrand,
Naar 't stadje heen trompetten;
Weet, schutten! krijg ik de overhand,
Dat langer, weet bepaal den stand.

Naauw' had die droeve boodschap hij
Daarin trompetten liten,
Of 't was all jammer en geschrei
In huis en op de straten.
Het brood was duur, maar inderdaad
Veel duurder nog was goede raad.

„O wee mij armen Korodijn!
O wee mij!" De Pastoreu
Zij schreeuwden: „Kijrie Eleijson!
Wij zijn, wij zijn verloren!
O wee! het scheele ook weinig, veel,
Het jenkt alreeds mij aan de keel!"

Doch als men alle uitzigt mist,
De hoop schijnt weggevloden,
Dan redt nog dikwijls vrouwenlist
Uit angsten en uit nooden:
Want minnaarskneep en vrouwenlist
Gaan boven alles, onbetwist.

Een vrouwtje, jong, de huwlijksbaan
Eerst giste'ren ingetreden,
Geeft eenen kloeken inval aan,
Die stelt het volk tevreden:
Dien gij, het zij U vrij vergund,
Belagchen of toejuichen kunt.

Te middernacht kwam op de been
De schoonste ambassade
Van vrouwen, hoog naar 't leger heen,
En bodelt om genade.
Zij bedelt zacht, zij bedelt zoet,
Doch niets, dan dit; verkrijgt de stoet:

„De vrouwen zullen trekken af
Met hare beste schatten;
Wat overblijft, zal men tot straf
Vernielen en verspatten."
Met die kapitulatie keert
't Gezantschap droevig naar haar heerd.

Doch toen de morgen aanbrak, hoort
En merkt! Nu, wat gebeurde?
Daar opent zich de naaste poort,
En ieder vrouwtje sleepte
Haar' man ter stad uit taamlijk vlug,
Zoo wat ik leef! bij op haar' rug.

De mannen ook, doch geene non,
Het even zoo verstonden;
Een ieder droeg haar' Saladon,
Fiks op den rug gebonden.
De Heeren schreeuwden; ach! o weet
Wie neemt ons arme menschen mee?

Wel zocht zoo menig hofman voort,
Die kneep te doen misluk ken;
Doch Koenraad sprak: „onz Keizers woord
Zal men hier draaijen, drukken.
Ha bravo! riep hij, bravo zoo!
Meende onze vrouw het ook maar zoo!"

Hij gaf pardon, en gaf een bal
Ter eere dezer Schoonen.
Met openbaar trompetgeschal
Liet hij dit feit bekronen.
Tot aan den morgen wend de nacht
Met dansen, juichen doorgebragt.

Waar Wijnsberg ligt, ei! zegt mij dat!
Ik moet die stadje schouwen.
Het is der vrijheid lusthuis!
Van trouwe, brave vrouwen.
Ga ik eens trouwen, 'k trouw en pas
Voorwaar! uit Wijnsberg, anders geen.

ADVERTISSEMENTEN.

(38835) De Exploiteurs van het Grondstuk te *Suriname*, zal op Vrijdag den 9en October 1835. des voormiddags ten negen uren, ter Kasplantsje van gemeld Gerechtshof publiek bij Enquête verkoopen:

Het *HUIS* en *ERF*, gelegen aan de Kromme *Ellebogestraat*, L. A. N°. 92; aankomende J. E. LYON.

Paramaribo, den 3 October 1835.

R. GOLLENSTEDE.
Stapelmeester.

(38252) **VENDU:**

Woensdag den negenden dezer, ten Magazijne van den Ondergeteekende, ten Verkoop:

Provisien, Zaakgoederen en pa. Goeden.

SCHEEPS-TIJDINGEN.

BINNENGEKOMEN.

Den 1sten dezer, de Nederlandsche Schoener *Dolphijn*, Kapt. G. ELLERT, van Curaçao. Passagiers: de Heer H. VAN BERKENSTEIJN.

Den 2den, het Schip *Christina*, Kapt. C. HIJMANS, van Amsterdam, bevrachtte 26 stukken; Passagiers: de Jufv. HENRIETTA CONSTANTIA VAN DER KAMP, de Heeren WILLEM ADRIENUS en drie Kinderen en C. CORNELISSEN.

UITGEKLAARD.

Den 2den, het Schip *Margaretha*, Kapt. H. Hesmans, naar *Boston*; Vlading: 355 stuks Suiker, 4 balen schapenvachten, 2 vaten Gember, 15 pijpe Letterhout en 14 vaten Gember.

Idem de Noord-Amerik. Brik *Mary*, Kapt. J. Poaver, naar *Boston*; lading: 163 stuks suiker.

Den 4den dezer, het Schip *Minerva*, Kapt. H. A. DE WERRA, naar Hamburg.

Gedrukt te *Paramaribo*, bij de Erven HOSTE.